

Autorijden: Mijn incompetentie

Wat is het probleem?

Al sinds eind januari 2019 loop ik met een voorlopig rijbewijs rond in mijn portemonnee. Het jammer is dat dit ten eerste nog steeds voorlopig is, en ten tweede dat ik ook de motivatie niet kan opbrengen om echt tijd te investeren om te leren rijden om ten minste mijn praktijk examen te halen.

Het probleem ligt hem in de motivatie die ik ervoor niet kan opbrengen. Ik zou doodgraag een rijbewijs hebben maar kan er de moeite niet voor opbrengen. Ik werk liever voor school, game, lig in mijn bed, ... waardoor de tijd die overschiet niet genoeg is om fatsoenlijk te leren rijden. Ook het feit dat ik op dit moment een taxi heb voor school en voor de rest alles met de fiets kan doen is voor mij een reden die ik (onbewust) gebruik om het halen van mijn rijbewijs uit te stellen.

Waarom is dit een probleem?

Dit vormt voor mij meer dan één probleem/struikelblok.

1. Vrienden en familie zagen al heel erg lang over wanneer ik nu éindelijk mijn praktisch rijexamen ga afleggen. Op deze vraag moet ik ondertussen al bijna een half jaar iets op antwoorden dat lijkt op: "Nog geen tijd gehad" of "Binnenkort"... Maar die "binnenkort" duurt ondertussen al heel lang en dit valt ook op bij mijn familieleden en vrienden, waar er meer en meer tussen zitten die jonger zijn dan mij maar wel al hun rijbewijs hebben.
2. Vanaf volgend jaar moet ik zelf op school zien te geraken aangezien mijn taxi dit jaar andere plannen dan mij heeft voor volgend jaar en dus niet full-time taxi kan blijven spelen.
3. Mijn broer die 1,5 jaar jonger is dan mij wordt binnenkort 17 wat dus betekent dat hij ook zijn voorlopig rijbewijs kan gaan halen. Dit wil zeggen dat hij ook tijd zal eisen van mijn ouders om te gaan leren rijden waardoor mijn progressie trager zal zijn én er zal nog vreemder gekeken worden naar 'zijn oudere broer' die ook nog altijd niet kan rijden.

Wat ga ik doen om dit te veranderen?

Ik heb sinds kort (vorige week) een allerlaatste deadline opgesteld waarVOOR ik mijn rijbewijs wil gehaald hebben, of op zijn minst de eerste keer een examen geprobeerd hebben. Die deadline ligt op 26 maart, oftewel de verjaardag van mijn broer. (zie puntje 3 hierboven)

Om echt te beginnen oefenen heb ik de komende weekends elke

zaterdagvoormiddag vrijgehouden om rond te gaan rijden en te oefenen met mijn papa. Dit hoop ik zo goed mogelijk te kunnen volhouden aangezien dit niet iets is waar ik goed in ben maar ik heb er wel vertrouwen in dat het moet lukken.

Mijn ouders hebben hier ook al acties voor ondernomen. Ze hebben namelijk (ook voor andere redenen) onze kamionet vervangen door een vinnig, kleiner autootje waarmee ik beter zou kunnen rijden. Ik klaagde in het begin altijd dat ik niet graag met die kamionet reed en al helemaal niet met onze andere auto aangezien die veel te groot is en voelt als een boot. Hierdoor ging mijn motivatie om te leren rijden wel al een beetje omhoog omdat ik mij comfortabeler voelde in de auto.

Wat kan ik al wel?

Buiten het gezaag en geplaag en gepest dat ik op mijn hoofd krijg omdat ik nog geen rijbewijs heb zitten mijn ouders wel gerust bij mij in de wagen als we dan toch gaan oefenen. Ze geven goeie feedback maar stellen me gerust met het feit dat ze op hun gemak zitten bij mij in de auto. Mijn ouders zeggen dat ik goed kan rijden en als ik manoeuvres ga oefenen zien mijn ouders (en ikzelf ook) dat ik wel weet wat ik doe en dat ik potentie heb om een goeie chauffeur te zijn. Deze vaardigheid moet ik enkel nog verder ontwikkelen door meer te oefenen.